

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfétési ár:

Egész évre 6 kor. félre 3 kor. egyévi szám 20 fillér.
Előfétési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyvnyomdájába küldendők.

Felölös szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztősegi közlemények a lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos petitor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többisori hirdetésnél soronként 12 fillér. Belső díj 60 fillér. Nyilvált petitora 50 fillér.

Polgári iskolát Muraszombatnak!

(Vége).

Minden különös optimismus nélkül állítható tehát, hogy a polgári iskola benépesítése iránt aggodalmaink egyáltalán nem lehetnek. De lássuk ezt összehasonlításban. Csak a közel múltban kapott polgári iskolát Pinkafő, Körmen és algyárnásium Szent-Gotthárd. Pinkafő csak olyan népességű város, mint Muraszombat, hozzá még nem is járási székhely, mely körülmény pedig igen fontos tényező e kérdésben. Ehhez járul, hogy Pinkafőhöz közel van Felső-Lövő többféle tanítézzel. Körmen népesebb város ugyan, mint Muraszombat, de közelében van Szombathely és Szent-Gotthárd, s így megközelítőleg sínes oly nagy vidéke, mint Muraszombatnak. A szent-gotthárdi algyárnásium is szépen benépesül, pedig ennek vidéke sem fogható e szempontból Muraszombat vidékéhez. Egy szóval, ha a nevezett helyeken életképes a polgári iskola s annak létesítése községiületet képezett: kétszeresen is áll ez a muraszombati járásra nézve. Az a körülmény, hogy az említett helyeken vasut is van, nálunk pedig nincs: csak ami jogos igényeink erősítésére szolgálhat.

Jól tudom én azt, hogy akadnak egyesek, kik mindezt azt mondják, hogy Muraszombatban még nincs talaja semmiféle középiskolának. Édes Istenem, hát minálunk semminek sincs talaja, mi még semmire sem vagyunk megérve? De hát mikor áll be az a bizonyos időpont? Hiszen azért vagyunk mi mindenben hátra, mert semmiféle intézményünk sincs, ilyenekre magunkat méltónak nem is tartjuk. A polgári iskola létesítésével megszaporodik a munkára, alkotásra kész intelligencia, ennek nyomán felpezsdül kissé Muraszombat társadalmi élete s az első sikeren felbuzdulva bizonyára más irányban, más tétlen is sikeresebb akcióba léphetünk.

Csak egy pillantást vessünk is Vasvármegye térképére, azonnal észre kell vennünk, hogy míg a vármegye éjszaki része elég középiskolával rendelkezik, addig a déli részen és pedig igen nagy területen egyetlenegy sincs. Ha ehhez még a mérlegbe vetjük azon valóságot is, hogy ez a hatvan-hetven ezernyi lakosággal bíró vidék nemzetiségi szempontból is hathatósabb támogatást igényelhet: úgy nem hiszem, hogy akadjon komoly, hazafias gondolkodású egyén, ki a polgári iskolához való jo-

gaitat kétségbe vonná, vagy ennek elnyerésére irányuló törekvéseinkben minket gátolni akarna. Aki így eslekedne, az nem igaz barátja ami járásunknak.

Mert miért legyen ami vend vidékünk hatvan-hetven ezernyi népe arra kárthatva, hogy gyermekeinek még legjobbjai sem vehetik igénybe a szellemi művelődés és haladás magasabb eszközeit? A népszabadság, az egyenlőség magasztos elvei mindaddig csak üres frazís, míg a népnek tízezei előtt teljesen el van zárva a boldogulás útja. S miért legyen e járás számos intelligens családja is arra kárthatva, hogy a muraszombati járásban való tartózkodását csak ideiglenesnek, — ha pedig szándékuk ellen sem mozdulhatnak innét, úgy valóságos deportátiónak tekintsék ittlétüket? Nem lenne ez igazságos, mert a gyermekekkel megáldott családokat, különösen manapság, — valóságos nemzeti tőkének kell tekinteni, mely mindenképen támogatásra méltó.

S ki merné kétségbe vonni, hogy járásunk népiskoláinak, melyek eddig is derekasan megfeleltek feladatuknak, működése, hazafias iránya egy polgári

TARCSA.

Poéta szerelem.

Ott laktak egymás szomszédságában. Egy alacsony repedezett deszka kerítés választotta el kertjüket egymástól.

És az nagyon jól volt, hogy egymással szomszédságban laktak, mivel mindennap találkozhattak.

Egy kis rokon vonzalom kötötte őket egymáshoz. A fű egy majálison ismerkedett meg a szöke, égszínkék szemű Erzsikével. Ő volt az első férfismerőse. Azaz az első süvölvény ismerős, mert csak a nyolczadik osztályba járt és a buszja is alig pelyhözgett az orra alatt. De faktum, hogy megismerkedtek.

A kis Erzsike tizenöt esztendő, üde szépségével, lehelletserű tisztaságával zebb volt Marilite „aranyos Erzsikéjénél”. Csupa élet, szendesség, ártatlanság. Olyan mintogy vakítófélszerű májusi gyöngyvirág.

Fehér ruha volt rajta most is, olyan fehér, mint tudatlan mocsoktalan lelke.

Olyan félnéknek érezte magát ezen a diákok rendezte első mulatságán, amelyre kedves anyja elvitte. S mikor a tánczól már kipirult Jenő megállt s meghajította magát, öntudatlanul, de azért félve engedte magát a tánczba vezetni.

S mikor a pajkos Jenő, ki úgy látszik ügyesen forgolódott a lányok körül, egy pár banális bókot sugdosott a fülebe, olyan különöset érzett a szívében és tudta, hogy minden véte az arczába szökött s szemeit lesütve, nem tudott mit válaszolni. S csak akkor mert felnézni, mikor Jenő hamiskás mosolylyal helyére kísérte és megköszönte a táncot.

Úgy örült, hogy kedves anyjának védő szárnyai alá menekülhetett, de azért keserű szemrehányásokkal illette magát ügyetlenségéért és aggódott, hogy most bizony csak nem viszi többet táncolni Jenő.

De csakhamar újra megjelent és mulattatta sokat. És ő olyan kellemesnek találta az estét. S mikor hazaért, egész éjszaka arról a pajkos Jenőről álmodott.

Aztán találkoztak napjában. Bizalmas, kellemes volt ez a találkozás. Ha elmaradt, nem tudtak egész nap meglenni.

Pedig keveset beszéltek. Erzsike csodálkozott, hogy másokkal szemben annyira beszédes Jenő az ő közelében olyan néma s csak folyton sóhajtozik. De azért megértették egymást és vágyakoztak egymás után.

Erzsike mamája nem tudta kitalálni, hogy az ő vig csicsergő Erzsikéje mostanában miért olyan komoly, ábrándozó.

Az önképzőköriek pedig különö segéditkárt kellett választani, hogy a szerelem verseket, me-

lyeket Jenő küldött be, kellőképen kezelhesse. S egyes iskolai ünnepekkel alkalmával, melyekben Jenő mindig szerepelt mintha mindig csak a szintén jelenlevő Erzsikének szavalna, vagy olvasna fel. Ez még jobban fokozta Erzsike érzelmet.

De télt az idő. S nem tudni, hogy Jenő szorgalmának, vagy Erzsike ájtatos fohászainak köszönhető, hogy Jenő megért, elég az, hogy érett lett és ezzel útott a válás órája. A kert aljában történt találkák még mindig rejte maradtak a gonosz mama őrző szemei előtt.

Találkoztak a válás előtt. Eddig még sohasem ejtették ki egymás között azt a szót: szerelem. Most sem volt egyiknek sem szándékában. De a szívük az nagyon telve volt vele. S mikor Jenő bucsút véve megfogta Erzsike kezét s így szólt halk hangú szavakkal:

— Isten vele! . . . Gondoljon reám sokat. Még viszont látjuk egymást. . . . Egykor visszatérek. . . .

Erzsikében a tuláradó érzelmek nem tudta visszatartani azt a két ragyogó gyémánt-cseppet, melyek igaz érzésének hű kifejezőiként hosszú, szöke, selyem pilláján megjelentek és Jenő vállára borult és úgy sugdosta:

— Úgy-e nem felejt el soha? visszajön hamar. És valami úgy vonzotta ajkukat egymáshoz.

iskola felállításával csak még nagyobb lendületet venne.

De térjünk át végre a megvalósítás kérdésére. A legtöbb polgári iskola ugy létesül, hogy a község adja az épületet, illetve gondoskodik az iskola elhelyezéséről, — az állam pedig fizeti a tanárokat. Ugy vagyok meggyőződve, hogy ha mi már az alkalmas épületről gondoskodtunk: a polgári iskola kérdése megoldottnak tekinthető. Mert ha az állam másutt ily föltétel mellett nem tagadta meg hozzájárulását, úgy nálunk azt még kevésbé tehetné. De hogy kézzel foghatólag bebizonyítsam állításom helyességét, csak egy példára hivatkozom, — a községi polgári iskolára, amelyre vonatkozó adatokat ezen iskola múlt évi értesítőjéből vettem. Ez az iskola államilag segélyezett községi polgári fiu- és leányiskola czimre visel, noha a község csak évi egyezer forinttal járul a fenntartáshoz, amennyiben fizeti a lakbért 810 frtot (bérházban van az iskola) s fűtésre ad 190 frtot. Ezzel szemben az állam, személyi és dologi kiadásokra kerek 11.000 forintot áldoz éventik.

Feltéve tehát, hogy mi is ily arányú áldozat mellett juthatunk a polgári iskolához, nekünk, miután nálunk bérletről szó sem lehet, — egy épület céljaira 20—25 ezer frtot kellene összehozni, amelyen mint ahhoz értőtől halottam, már lehetne megfelelő épület emelni. Bizonyára a fűtési kötelezettséget nem kívánná tőlünk az állam, miután Muraszombat városnak egyáltalán nincsenek terjedelmes erdei s ezen föltételhez másutt sem ragaszkodott föltétlenül.

Tekintsük már most Kőszeg iskolai viszonyait. A polgári fiu- és leányiskolán kívül van ott még algymnasium, kath. leánynevelő intézet (tanintézképezdével) és ág. ev. felsőbb leányiskola. (Teljesen figyelmen kívül hagyva a katonai alreáliskolát). Tehát ott sok is a középsikola, különösen pedig sok a leányiskola, melyet már a körülmény

is bizonyít, hogy a polgári leányiskola I. és II. osztályát a növendékek kevés száma miatt a múlt évben megszüntette a kormány. Teljesen aktuálisnak találom tehát felvetni azt az eszmét, hogy legalább az ottani polgári leányiskolát teljesen szüntesse be az állam s egy fiuiskolával kiegészítve, minél előbb helyezze el Muraszombtatban. Miután pedig ez esetben az állam csak fél áldozatot hozna, — törekvésünk csak annál könnyebben megvalósulhat.

Mindebből csak az tetszik ki, hogy korántsem valami rendkívüli nehézségekkel járó vállalkozásról van szó, sőt vasutügyünkhöz mérve szinte eltorpülő az, az anyagi áldozat dolgában, noha jelentőségére nézve szinte amazzal vetekedik. Oly áldozatról van csak szó, melynek előteremtésére minden szegénységünk mellett is képesek leszünk. Mert már eleve jegyezzük meg, hogy a polgári iskola létrehozásában nem kizárólag Muraszombtat városra, hanem az egész járás áldozatkésztségére számítunk, hisz az egész járás érdeke az, s ha ezelőtt öt évvel lanyaha felkarolás mellett is ugy tízezer forint gyűlt egybe e célra, — komoly igyekezettel bizonyosan elérjük célunkat.

Azok megnyugtására pedig, ha volnának ilyenek, kiknek a befektetés kamatozása irányában skrupulusaik támadnának, a következő alternatívát állítom fel: Vagy életképes lesz Muraszombtatban a polgári iskola, mely esetben áldozatunk busásan kamatozik; — vagy nem lesz életképes, mely esetben az állam azt befogja szüntetni, az épületet pedig minden körülmények között a miénk marad: jó pénzért bérbeadjuk. Tehát föltétlenül jó vállalkozás ez, mert a kockázat ki van zárva.

Sorakozzunk tehát a polgári iskola eszméjének megvalósítására, mely kérdés semmi más közérdeket meg nem rövidít, sőt inkább elősegíti!

Ne igyekezzünk ezen iskola ügyé-

nek felvetése alkalmából azt más kérdések hangoztatásával, ötletszerű felvetésével megakasztani, mert ezzel más ügynek is csak veszét okozunk!

Forduljunk járásunk áldozatkész fiaihoz. — nyerjünk meg ügyünknek Vasvármegye lelkes vezérferfiait s ha már fillérekkel együtt lesznek: bátran, teljes bizalommal zörgessünk ott, hol meghallják azokat, kiknek a hazafias munka, a jog és az igazság a szószólóik!

Jegyzőkönyv,

felvették a muraszombati ág. hitv. evangélikus nőegyletnek 1901. évi január hó 20-án az iskola teremben megtartott közgyűlésében.

Jelen voltak:

Dr. Czipott Zoltán elnök, Kováts Istváné, Györfly Béláné, Kálmán Istváné, Vratárics Iváné, Kúhár Jánosé, Siftár Józsefné, Norcsics Jánosé, Bánkó Viktoré, Marosa Iváné s ezeken kívül a nőegyleti tagok nagyszámában.

Kováts István lelkész buzgó imája után előlélek Dr. Czipott Zoltáné a közgyűlést szép beszéddel nyitja meg, amelyben különösen hangsúlyozza azt, hogy ne okoskodjunk sokat nőegyletünk létjogosultságáról, hanem mint a hü nyáj követi pástort, úgy kövessük mi is buzgó földi főispánunk, Főtisztelendő püspök urunk utasítását, aki köztünk létele alkalmából különösen lelkiurak között a gyülekezet nőegylet melletti megalakítását. Alakuló közgyűlésünk az évi tagsági díjat azért szabta oly csekélyre heti egy krajczarra, vagyis évi egy koronára, hogy senkit testvéri körünkbeli a tagsági díj ki ne zárjon. Ujból felhívja gyülekezetünk nőtagjait, — hogy amennyiben még eddig nem tették volna — lépjenek be ezután nőegyletünkbe.

Ez előnké megnyitó beszéd után Kováts Istváné a jelenkét vend nyelven magyarázta meg nőegyletünk célját és rendeltetését. Kiindult abból, hogy ami mennyei Atyánk minden ember, így a nőket is meghívta az ő szolgálatába, vagyis az erkölcsiség terjesztésében való munkálkodásra „Mit áltok itt napestig télen?” az Urnak a szülő-nunkásokhoz irányított ezen szemrehányó szavai nagy mértékben illelenk gyülekezetünk nőtagjaira is; mert a hitélet erősítésében, a jöteknység együttes gyakorlásában, különösen pedig szerény imahöz gondozásában vajmi keveset munkálkodtunk. Itakjuk össze tehát filiereinket, s ha majd egyszer elő az a várt idő, hogy gyülekezetünk új templomot építhet: férjjeinknek a templom felszerelésében megtakarított filléreinkkel mi is segítségre sietsünk.

Alelnöknek a nőegylet célját feltüntető érdekes felolvasása után, (Györfly Béláné egyleti pénztáros terjesztete elő az 1900. évről vezetett számadását E szerint bevétel volt:

	Kor. fill.
1. Muraszombtatban befolyt tagsági díjakból	102 60
2. Mártonhelyen	42.—
3. Ivánfalván	4.—
4. Ferencfalván	7.—
5. Nemesden	9.—

Egy kimondhatatlan, boldogító vágy, egy titkos-Érsz megcsüszlett az első csók.

Azután elszaladtak, acélkül, hogy egyik is vissza nézett volna Mintha szegyenlettek volna tetőket.

Erzsikével aznap nem lehetett okos beszélni. Jenő pedig, ki az egész uton nem szolt, hallgatásával felingerelte apjának haragját, ki méltán vágta fejéhez:

— Tán szerelmes vagy, te nagy számér?! — Amire az öreg hahotázott, Jenő pedig rémítően elpirult . . .

Erzsike sokszor sirt titokban. Jenő ajsa pedig vakáció alatt sokszor volt abban a stádiumban, hogy odavágó fához valamit, annyit sóhajtozott.

Felészakán keresztül bentergett álmatlanul ágában. Előtte mindig a szöke Erzsike alakja lebegett.

Tudta, hogy ez nem tarthat sokáig. Feltette magában, hogy november lesz és minden erejével arra törekszik, hogy mondhatatlan boldoggá tegye az a szék, aranyfejtő teremést.

És belevette magát a küzdés áradatába és munkálkodott derekasan.

Felment Pestre Mindenáron nevet és hirt akart szerzeni. Sikerült is. Ambicziója, teteteinek minden rugója, Erzsike iránt érzett szerelne volt.

A lét keserves küzdelmeiben, mely szét szórta őket egymástól, nem volt alkalma, hogy hirt vegyen róla, vagy meglátogassa. Sok sürgős munkája megakasztotta őt abban.

Husvétra kellett legelső kötet munkájának megjelennie. Minden üres idejét annak szentelte.

Éjjel pedig lapjának rovatát vezette, odaadással és buzgalommal.

Legelső kötetét Erzsikének ajánlotta. Hányszor simogatta meg azt a lapot, a melyre róv volt írva: „Erzsikének tisztelete jelöl: a szerző.”

Evek teltek el azóta, mióta nem látták egymást. Köteineinek megjelése idején tervezte a viszontlátást Hitte, hogy Erzsikét érzelmeiben meggazdagodva fogja viszontláthatni, hitte erősen, hogy hü hozzá. Nagyon ideális gondolkozású volt.

Husvét előtt való éjjel, hajnalig dolgoztak a redakcióban. Köte, melyet a sajtó a legnagyobb triumpfussal és elragadtatással fogadott, ott hevert íróasztalánál készen.

A lobogó gázláng sárga fényét a h jnali szürkület kísértetiesen varázsolta s ő mosolygó arczeal lapozgatta meg a könyvet.

Azután felkésült s elindult haza. Utjában az éles tavaszi levegő egy kissé felirisszította idegeit s betért a közeli kávéháza, hol zajos mulatozást hallott, egy pohár abszintre.

Az újtonál szemközti trónolt egy szöke Hébe, egy pár katonatiszt társaságában. Peszgotek. — Jenő leült a közeli asztalhoz s gyönyörködve hajította fel a zöldes színű keserű földadékat s töltött az elébe állított üvegből újra. Lá gyújtott egy cigarettára s elgondolkozott a holnapi viszontlátásán.

Egyszer csak önkéntelenül is figyelni kezdett a szomszédos, zajos asztal társalgásán.

— Te Lisette, ugyan mond el még egyszer legelső szerelmedet s hogyan sóhajtozott az a tacsók diák troubadour, aki elárastott szerelmes verseivel.

És azután ámulva hallgatta, hogy lelkének legrejtettebb s legszebb emléket miként mondja el és a szöke cocotte gyönyörű megjegyzésekkel tarkazza Esméinél kezdett, s zive összeszorult . . . Mikor a szöke Lisette odadrát a bucus jelenet elbeszéléséhez, szemégre vette ezt a csacska termetést, kibén sehogysem tudott ráismerni arra a szende ártatlan Erzsikére.

A szívében erős, heves fájdalom érzett, homloka verejtékezett, s mikor a cocotte arra tért át, hogy elbeszélje, miképen szökött el vagy két esztendővel ezután a barna Stefi hadnaggyal, Jenő feltré és önkéntelenül elkialtotta magát.

— Erzsike!

A tisztek oda néztek, Erzsike felsikoltott. S az egyik tiszt dörögve szolt a másik bejtáshoz: — Du Stefi, was will denn der Mensch?

Jenő hábo-gó vad érzelmeiben csak azt hallotta, hogy melyik a Stefi s azután felkapta az előtte álló vastag abszintes üveget s tartalmaival együtt oda vágta . . .

Mikor másnap két katonatiszt kereste fel Jenő Stefi főhadnagy nevében, a legnagyobb lelki nyugalmal nevezte meg segédét.

Másnap szívenlőv hozták haza egy kocsiában. Elest a párbajban. Harmadnap eltemették. S a cocotte Lisette is hullatott egy pár könnyet temetésen s vigasztalhatatlannak mutatkozott, de egy hét múlva az egész históriát elfelejtette . . .

Esperist János.

Máriazellii gyomorésepek

a gyomorbetegségek kitanúsító ható, azért mi
különböztetlen és régismert házi szer.

Étvágytalanság, a gyomor gyengesége, kellemetlen szaga lélegzet, felfúvódás, savanyú felépülés, köhika, gyomorgéres, feles nyálképződés, sárgaság és csomór hánys, gyomor nérv és szorulás hathatós ellenszere.

Fejfájás, a gyomor túltelése, étel- és itallal, májgátlás- és laemorrhoidál-hiánytalom ellen is mint hatható gyógyító szer kiprobálta.

A fentemlített betegségeknek a Máriazellii gyomorésepek évek hosszú során át tett tapasztalatok után mint a legjobb szer lett kiprobálva, miről a bizonyításnak egész serege tanusodik. Egy üveg használati utasítás-ai ára 40 kr. kettőséig 70 kr. Főelírás:

Brady Károly, gyógyszerész a „König von Ungarn” gyógyszerárban Bécs I. Fleischmarkt 1. Minden gyógyszerárban kapható.

Főraktár: **Török József**, Beszpest, VI. Király utca 12. 19-24.

Máriazellii gyomor ésepek

kaphatók:

BÖLCSBÉLA

gyógyszertárban,
Muraszombat.

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a *páratlan házigyógyszer* hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajknál ajánlják, amelyek *nehéz emésztésnek s dugulásnak* következményei, mint pl. *zavaros épekeringésben, májgátlásnak, szőlőátnak, köhika, aranyér* stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak *vérzegénység* esetében és az obból származó bajoknál *mind ideges fejfájás, szipkór* stb. E vértisztító labdacsokat nagy előnyre, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr. — 1 takeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bértmentve: 1 takeres 1 frt 25 kr. — 2 takeres 2 frt 30 kr. — 3 takeres 3 frt 35 kr. 10 takeres 9 frt 20 kr.

Használati utasítás mellékelve

Egyedüli készítő és széküldői főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségük miatt fogva a labdacsokat a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztak, tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozaik fedelén piros színben „PSERHOFER”-kézírás látható.

A S T H M A

légcsőhurut

tüdővérzés

tüdőbaj

gyomorbeteg

szenvedők vegyének annyi időt és vizsgálják meg az általánlag gyógyszerjelenségeket. Ezek a folytonosan beérkezetteknek csak **elenyésző kis részét** képezik. Minden egyéb kommentár nélkül közöljük azokat, mert meg vagyunk győződve, hogy a szenvedő közönség nagyon is abban a helyzetben van, hogy maga alkossion itéletet. A lelékivonatok, apró stílárius módosításoktól eltekintve, szőrszert körültekintve, kihagyattak a hála kifejezések és az azelőtti eredménytelen gyógymódokról való kritika. Az eredeti levelek betekinthetőek és **sürgösen kérjük** ezt nagy mérvben meg is cselekedni. **A hatóság részéről ez már megtörtént.** Az igazságtól való eltérések, akár ezen bevezető sorokban, akár az alább következő gyógyszerjelenségekben találatának, szigorú büntetésekkel vonnának maguk után, hogy a laikusnak is megadjuk a lehetőséget, anélkül, hogy a betegség kitérését bevárja, hanem **ma egyetlen egy tünet fellépésekor** idejékorán orvoshoz fordulhasson, felső **tünetet**: **Köhögés, gyakran hánysásra ingerelve. — Nyúlós nyálka köpése. — Szúrás** rolnak egynehány leggyakrabban előforduló **a mellben és hátán. Nyomás a lapockákban. Ejjelel izzadság. Rendesen hideg kezek és lábak. — A lélegzést később hallható szipóló és hörgő zaj kíséri. — Vértköpés, gyakran erői, rendetlen szívverés, nagy félelemérzettel egybekötve. — Hiányos alvás, rossz emésztés.**

A gyógymód bevezetéséhez szükséges a pontos életléris, a foglalkozás megjelölése és vajlon hidegek-e a lábak. Címezendő:

Kür-Institut Spiro-Spero (Paul Weidhaas)

Dresden-Niederlössnitz, Humboldtstrasse Nr. 35.

A „Weidhaas-féle gyógymódra vonatkozó orvosi elemzések:

Dr. med. **Wolf L.-ben.**

„Rendelésit behatóan tanulmányoztam és azokat szakszerűnek és a lejjebb kürtatásokon alapulóknak találtam.”

Dr. med. **K. S.-ben** (80 éves).

„Asthmám az ön gyógymóda után teljesen javult, remélhetőleg további tanácsait nem fogja tőlem megvonni, mert legjobban bízom benne, hogy irántuk.”

Dr. med. **H. M.-ben.**

„Egy hét révén az ön kintinó gyógymódjáról hallottam, miért is arról közelebbi részleteket kérék, mint hogy a szűcsény betegnek érdekeltem tartom az ön tapasztalatait is megismerem.” Stb.

Később ezen orvos következőket írtaz: „Gyógymód-tervezetét egész kitanúsított és egyedül helyesnek talalom, rendelésinek előnyeiről teljesen meg vagyok győződve és teljesen egyetérték Ömel.”

Fr. **Ottó ur D.-ben** írta: „Háziorvosom, Dr. B. ur kiválóan ajánlotta nekem az ön gyógymódját.”

Gyomorhaj.

Öt évig gyomorbeteg szenvedtem. Mindig sovány voltam és sapadt arczemem, rendetlen eszeletem, a gyomor tájékon nagy fájdalom volt: ebéd előtt és után rosszullet, emésztés, felfúvódás és gyomorhív bántott, valamint reggel buzósi lehetett. Erre kikértem tanácsát és a nygri utasítások pontos betartása következtében gyors nyertem vissza egészségemet. Ismét jól és frissen érzem magamat, az éves, írás ismét jól esik és fűköszület ismét, munkám után járhatok. Gyógymódjairól csak legjobb elismeréssel szólhatok és intézetét, ahol csak lehet, legmelegebben ajánlani fogom.

Azatos szolgálja **Singer F. H.**

Kemnat, u. p. Bartenbach (Bajországi).

Az aláírás igazolja: A községi előjáróság, **Kemnat**, 1900. szeptember 10. Singer polgármester.

Asthma.

Csakis a „Spiro-Spero” gyógyintézetnek sikerült asthma-bajomat, melyet 14 évig hába követeltem, meggyógyítani. Ezen idő alatt sok mindentelvet kísérletet meg, hogy meggyógyuljak, de semmi sem használt. Hetekig eltartó gyógymódot után azelőtt orvosom: Izen, ezen baj az orvosok keresztájján és én gyógyultam!

A gyógymód levélleg és a foglalkozás megakadályozása nélkül keresztülvihető.

beosztattam el tőle. Mire aztán bajom mindegyre elviselhetetlenebbé vált és ön egy másik orvos kinyilatkoztatása szerint tüdőbajomnak deklaráltam és egy varosi körhába mentem. Először úgy éreztem, mintha minden jól volna, de már 8 nap múlva itt volt ismét a régi baj. Egyelőre szentesítettem el látás orvosomhoz, hogy megmutassa, továbbra a rossz nyakfájdalom ellen kenőcsöket is használjam, de mindöz hiába. Most azonban legkövetkezőbb közönetem nyilvánítása mellett elismerem az ön által nálam elért jó és teljes győzelmeket. Ninesenek már legzés nehézségeim, a borzató köhögés, mely évekig kínozott, eltűnt. A csunya nyakfájdalom is elhunyt, a legjobb étvágyalig rendelkezem és minden ételt és italt elérek. Végre minden fájtólmentes vagyok és a gyógymód kezdete óta egyetleneg asthma-rohamról sem tehetek említést. Egyezsával a régi baj eltűnt. El nem fogom tehát mulasztani Önt, ahol csak lehetséges, ajánlani, hogy más betegek is ezen gyógymódnak veddék alá magukat. Az ön halás tisztelője

Kubsda Fr.

Himmelwitz, 1900. aug. 30.

Fenti aláírás valódiságát igazolom: Krametz, községi előjáró.

Tüdőbaj.

1899. évi augusztus óta a vállakban és mellben való fájdalomnak és szárazos szenvedtem. Köhögtem, fe-érnyálkas köpettel és állandóan hideg lábaim voltak. Különböző szentesítettem alkalmazzam, de eredménytelenül, míg bizalommal Önökhöz fordultam. Most nagy örömmel igazolhatom, hogy az ön gyógymóda által 2 hó alatt bajomat megszabadultam, mert is legjobb közönetem mondom és minden hasonló bajban szenvedőnek legjobban ajánlani fogom.

Kosters Jenne.

Ezzel részemről igazoltatik, hogy az előálló valódság alapul.

Georgsdorf, 1900. szept. 3. A községi előjáró: Került: Benheim grófás. Noss.

Tüdőhurut és vérszegénység.

Husz évén keresztül időszakonként köhögtem, emellett nagyfokú vérszegénységben szenvedtem, mely idegbetegséggel vezetett. Az utóbbi éveken át tudomraírtot kaptam, míg végül eből asthma fejlődött, mely pedig oly mérvben, hogy én ládom, de még az orvos is lemondhat életemről. Erősen lefogtam, mert évtájján és alvásra rondolni sem lehetett, hetekig nem tudtam azylan fektetni. Ha pedig rám jöttek a fulladás rohamok, úgy kiáltoztam, hogy a szomszéd házban meghalhatok. Ha pedig köhögés által könnybőlettel szerezhettem magamnak, úgy egész edény nyálát s fehér nyálkát köptem. Görösös rohamok ellen

morphism-efesekendezéseket kaptam, melyek azonban mit sem segítettek. A művészt tudniillik itt végt ért.

Erre az újságokban az ön sikereiről olvastam és bátorság szállott belém. Bár sok munkába került, mégis az ön véghetetlen türelme és fáradozása következtében annyira helyreállítottam, hogy ismét összes dolgomat végreheltem. Nem is hiszem, hogy ezen borzasztó betegséget, melytől Ön megszabadított, újra visszatér, mert már egy év múlt és visszaesés eddig nem állott be. Önnek köszönetem életemet és csak azt óhajtom, hogy minden beteg Önökhöz forduljon.

Szívesen hitelesíttetnem volna aláírásomat hatóság által, de ahová csak fordultam, kéresemet azaz utasították el, hogy ez magánügy. — Halás közönettel az Ön kezeltje.

Westphal Adelheidné, Weissenburgerstrasse 12. udvar, 4. lépcső.

Berlin, 1900. augusztus 30.

Asthma. Légcső-hurut.

Sok évén keresztül tüdőhurutban és asthma-ban szenvedtem. A köhögés fehér, nyúlós köpettel éjjelenként kínozott olyannyira, hogy egy órát sem tudtam aludni. Aztán állandóan hideg lábaim is voltak. A legkülönbözőbb szereket a legsekélyebb javulást sem eredményeztek. Midőn tudomásra jutott, hogy ön így betegségeknek a legjobb sikereselt, Önökhöz fordultam és sikerült is Önnek hosszú éveken át tartó betegségetem eltávolítani. A baj esekely köhögés kivételével teljesen eltűnt. Köszönetem fáradozásait és minden asthma- és tüdőbajomnak ajánlom, hogy az ön gyógymódját használja.

Oberhammersbach, 1900. augusztus 28.

Splitzmüller Magdolna

Ez előálló levél-jelentésem Splitzmüller Magdolna urnó által, kit név, állás és lakás szerint személyesen ismerek, — alan utat.

Oberhammerbach, 1900. augusztus 25.

(Pécsét) Polgármestéri hivatal köp.: Elele.

Mar hat évén át az emberiség legborzasztóbb betegségekben, asthma-ban szenvedtem. Kölséget nem kíméltem és minden nekem ajánlott szerrel használtam, de hiába. Erre az ön gyógymódjáról hallottam és rögtön annakvettem alá magamat, mely hála Istennek, bajomat megszabadított. Midőn legelsőháb közönetem kifejeztem, kötelességem ismerem, hogy azt mindenki ajánljam.

Glashütte, 1900. szept. 9. **Dorn Henrik.**

Előálló névaláírás igazolja a községi előjáró: Dorn, polgármester.